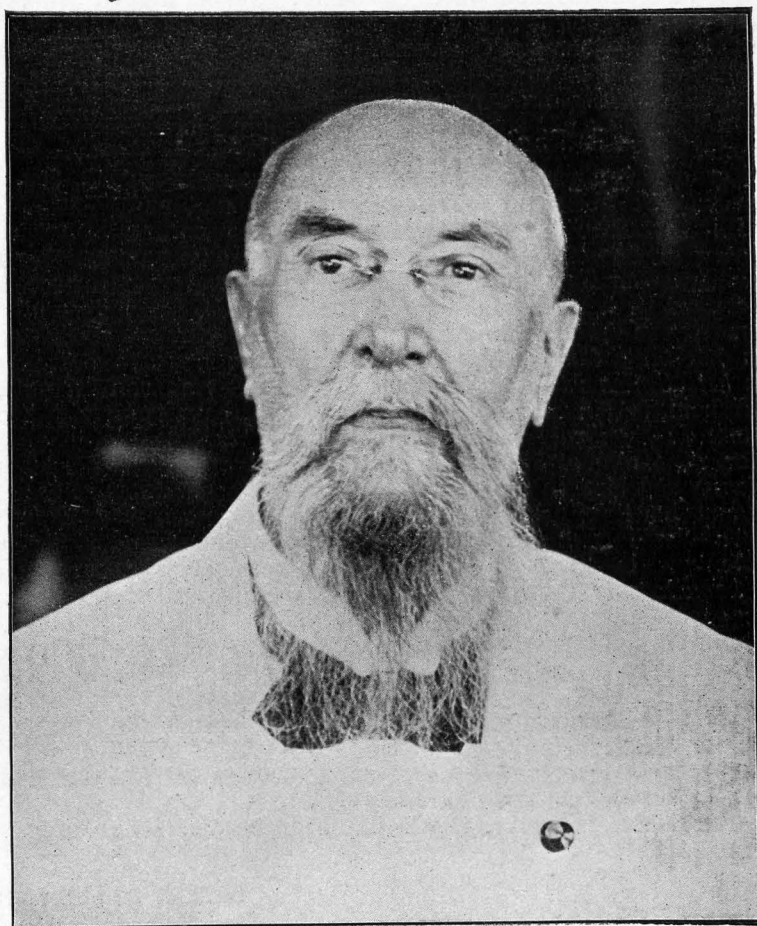
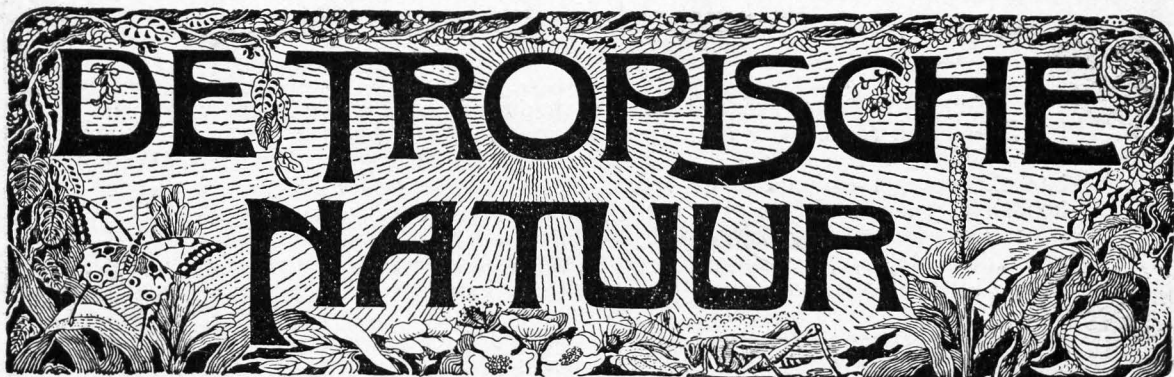

Majoor P. A. OUWENS †

IN MEMORIAM P. A. OUWENS.

Zondag 5 Maart overleed na een langdurige ziekte de oudconservator van het Zoologisch Museum te Buitenzorg, Majoor P. A. OUWENS.

Weinigen zijn er, die bij een bezoek aan Buitenzorg het Museum hebben bezocht en niet enthousiast de voor het publiek bestemde zoölogische collectie hebben verlaten, verbaasd over den rijkdom der fauna van deze gewesten!

Deze verzameling, dit Museum, was bij uitstek de schepping en het troetelkind van „den Majoor”, zooals de heer OUWENS in de wandeling genoemd werd. Reeds in zijn vorig beroep, dat hem uit den aard der zaak door vele streken van den Archipel had gevoerd, waren door hem met groote opoffering van tijd en geld, zeer aanzienlijke collecties, voornamelijk bestaande uit insecten en schelpen, bijeengebracht. Ook op ander zoölogisch gebied bezat hij veel ervaring. Daarvan getuigt o.a. zijn later verschenen zoo fraai geïllustreerd werk over de Indische giftige slangen.

Toen dan ook, onder den onvergetelijken TREUB te Buitenzorg een Zoologisch Museum werd opgericht, was voor de betrekking van Conservator de Majoor de aangewezen man. Tot kort voor zijn dood heeft OUWENS deze betrekking met onvolprezen toewijding vervuld en toen hij door de toenemende gebreken des ouderdoms genoodzaakt werd zijn ambt over te dragen aan een jongere kracht, viel het scheiden hem zeer zwaar.

Hoewel de Majoor wel eens wat ruw kon uitvallen, een eigendommelijkheid hem misschien uit zijn vorig beroep bijgebleven, wist ieder die hem van nabij had leeren kennen, dat onder het ruige uiterlijk een nobele inborst schuil ging. Wij denken dan ook met veel waardeering aan den Majoor terug.

Voor zijn dood heeft hij gelukkig nog de voldoening kunnen smaken, dat zijne groote verdiensten door de Regeering werden erkend. Het door hem geschapen publiek Museum, kon de vergelijking met andere instellingen van dien aard in naburige kolonien, wat rijkdom aan en fraaiheid van objecten aangaat, met glans doorstaan, wat des te meer aanspraak heeft op onze bewondering, daar wij wisten over hoe geringe geldmiddelen de Conservator te beschikken had.

Hoe populair het Museum was en nog steeds is, kan blijken uit het enorm drukke bezoek zoowel van Europeanen als van bezoekers van andere landaarden. Volkomen heeft de Majoor dan ook voldaan aan de hem destijds gegeven opdracht: *het stichten van een Museum tot nut en leering van het publiek.*

Aan hem is het dan ook te danken, dat thans voortgang kan worden gemaakt met de meer zuiver wetenschappelijke collecties.

Door zijne uitgebreide connecties en de belangstelling die hij bij leeken voor de fauna van Nederl. Indië wist te wekken, zijn ook belangrijke zoölogische vondsten aan het licht gekomen, waaronder wij o.a. noemen de vondst van den reusachtigen waraan van het eiland KOMODO, die door hem in de Bulletins du Jardin Botanique in 1912 als nieuw voor de wetenschap, onder den naam van *Varanus komodoënsis* OUWENS, beschreven werd. Deze groote waraan kan 7 meters lang worden!

Zoo nu en dan heeft de Majoor, die er steeds zeer moeilijk toe te brengen was om zijne rijke ervaringen op schrift te stellen, bijdragen geleverd voor „De Tropische Natuur” en als de Redactie van hem zoölogische voorlichting behoefde werd de Majoor steeds bereid gevonden om uit zijn schat van kennis inlichtingen te verstrekken.

Eene plaque met zijne buste zal eerlang in het Museum den Majoor, als stichter, in herinnering doen houden.

Een verdienstelijk werker is van ons heengegaan. Hij ruste in vrede.

BACKER en LEEFMANS.